

tychczasowych nie wymagała uzyskania koncesji, mogą ją wykonywać na dotychczasowych zasadach do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, pod warunkiem złożenia wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 29. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej przez art. 32 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 32, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 31. 1. Przepisy art. 5 w zakresie informowania Komisji Europejskiej o wystąpieniu na rynku nadzwyczajnych zdarzeń skutkujących zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty oraz wyrażania zgody przez Komisję Europejską na czasowe stosowanie innych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 21 ust. 3 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 32. Traci moc ustawa z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz. U. Nr 17, poz. 154 i Nr 199, poz. 1934).

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

294

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 2004 r.

w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny, oraz właściwości organów w tych sprawach

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i sposób przygotowania i wykorzystania transportu samochodowego, kolejowego, lotniczego, morskiego, żeglugi śródlądowej oraz infrastruktury drogowej i kolejowej na potrzeby obronne państwa, a także ich ochrony w czasie wojny, oraz właściwość organów w tych sprawach.

§ 2. Użyte na potrzeby rozporządzenia określenia oznaczają:

- 1) drogownictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kołowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą drogową;
- 2) drogowy odcinek lotniskowy — odcinek drogi publicznej przystosowany do startów i lądowań samolotów wojskowych;

- 3) dublujące mosty drogowe — mosty budowane w ustalonych osiach z konstrukcji składanych w przypadku zniszczenia mostów stałych;
- 4) infrastruktura transportowa — linie transportowe, budowle, budynki i urządzenia wraz z zajętymi pod nie gruntami, przeznaczone do prowadzenia ruchu pojazdów, utrzymania i obsługi środków transportu lotniczego, morskiego i żeglugi śródlądowej oraz zapewnienia bezpieczeństwa;
- 5) kolejnictwo — dział budownictwa obejmujący projektowanie, budowę i utrzymanie dróg kolejowych oraz administrowanie i zarządzanie infrastrukturą kolejową;
- 6) morski potencjał przeładunkowo-transportowy — statki i okręty oraz porty morskie z ich możliwościami w zakresie przewozów i przeładunków, z uwzględnieniem specyfiki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”;
- 7) obszar infrastruktury państwa w zakresie transportu lotniczego — kluczowe elementy infrastruktury lotniskowej, których uszkodzenie lub zniszczenie ograniczałoby lub uniemożliwiłoby funkcjonowanie transportu lotniczego, w tym w szczególności porty lotnicze, lotniska, lotnicze urządzenia naziemne

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217.

oraz systemy, obiekty i urządzenia zarządzania ruchem lotniczym;

- 8) osłona techniczna infrastruktury transportowej — kompleks przedsięwzięć planistycznych, organizacyjnych i logistycznych, realizowanych przez jednostki pozamilitarne i Siły Zbrojne w celu likwidacji zniszczeń i uszkodzeń sieci transportowej powstałych wskutek działań militarnych, katastrof, awarii lub naturalnego zużycia;
- 9) plan osłony technicznej — dokument obejmujący kompleks przedsięwzięć planistycznych, organizacyjnych, technicznych i materiałowego zabezpieczenia do zapewnienia sprawnej odbudowy zniszczeń i utrzymania przejezdności sieci drogowej i kolejowej;
- 10) skoncentrowany transport samochodowy — środki transportu pasażerskiego i towarowego transportu drogowego, zgromadzone w wytypowanych przedsiębiorstwach przewozowych lub jednostkach organizacyjnych transportu samochodowego, dysponujących bazą obsługi i napraw pojazdów mechanicznych oraz możliwościami dezaktywacji i odkażania środków transportu samochodowego — w celu zapewnienia skutecznego kierowania przewozami w czasie wojny, a także sprawnego odtwarzania zdolności transportu samochodowego po uderzeniach bronią masowego rażenia.

§ 3. Organy administracji publicznej oraz kierownicy jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez te organy, a także dla których są one organami założycielskimi, kierownicy urzędów i instytucji państwowych oraz władze organizacji społecznych uwzględniają potrzeby obronne państwa w zakresie transportu, stosownie do zakresu działania.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw transportu sprawuje koordynację w zakresie przygotowania i funkcjonowania transportu na potrzeby obronne państwa w czasie pokoju, podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. W ramach koordynacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu w szczególności:

- 1) wdraża wymagania techniczno-obronne w zakresie budowy i modernizacji obiektów infrastruktury transportowej;
- 2) ustala w czasie pokoju kierunki rozwoju transportu, infrastruktury transportowej znaczenia obronnego, a także sprawuje nadzór nad przygotowaniem systemu transportowego do funkcjonowania w czasie wojny;
- 3) w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala kierunki rozwoju produkcji, importu, dostaw urządzeń i środków transportu oraz określa wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać;
- 4) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustala wymagania obronne do założeń, progra-

mów i planów rozwoju nauki i techniki w dziedzinie transportu, drogownictwa i kolejnictwa oraz uwzględnia je w pracach naukowo-badawczych i rozwojowych;

- 5) podejmuje stosowne przedsięwzięcia w zakresie zawierania i realizacji umów międzynarodowych dotyczących współpracy w dziedzinie rozwoju transportu oraz zapewnienia potrzeb przewozowych Sił Zbrojnych i sojuszniczych sił wsparcia, realizowanych w ramach obowiązku państwa gospodarza.

§ 5. Minister właściwy do spraw transportu planuje kompleksowe wykorzystanie transportu podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny na potrzeby:

- 1) jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych, jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji i jednostek stanowiących bazę specjalnie tworzonych jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji, jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz formacji obrony cywilnej;
- 2) organów władzy i administracji publicznej, sądów i jednostek prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej, urzędów i instytucji państwowych oraz władz organizacji społecznych, wykonujących zadania obronne, a także jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez organy administracji rządowej, oraz dla których są one organami założycielskimi.

§ 6. Świadczenie usług transportowych podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny obejmuje, z uwzględnieniem ustalonych priorytetów, w szczególności przewozy:

- 1) wojskowe;
- 2) związane z utrzymaniem porządku i zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) związane z utrzymaniem produkcji przemysłowej, w tym zapewniające potrzeby Sił Zbrojnych, oraz związane z funkcjonowaniem łączności i energetyki, a także z zaopatrywaniem morskich jednostek pływających, wykonujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych;
- 4) materiałów, sprzętu i środków niezbędnych do realizacji zadań w ramach obrony terytorium kraju, ochrony ludności, ochrony zdrowia i utrzymania ciągłości funkcjonowania transportu i poczty;
- 5) związane z ewakuacją ludności i poszkodowanych, a także formacji obrony cywilnej uczestniczących w akcjach ratowniczych;
- 6) podstawowych artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności;
- 7) związane z ochroną i ewakuacją dóbr kultury o wysokiej wartości zabytkowej;

- 8) związane z ochroną i przemieszczaniem innych dóbr materialnych;
- 9) sanitarne;
- 10) osób, w tym przejazdy:
  - a) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, osób posiadających karty powołania oraz karty przydziału do jednostek zmilitaryzowanych i formacji obrony cywilnej,
  - b) pracowników ochrony zdrowia i ratownictwa,
  - c) pracowników urzędów państwowych,
  - d) pracowników zakładów produkcyjnych.

§ 7. Przejście transportu oraz drogownictwa i kolejnictwa na zasady działania w czasie wojny następuje podczas podwyższania gotowości obronnej państwa.

§ 8. Ministrowie właściwi do spraw transportu, gospodarki morskiej i gospodarki, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, opracowują plany zamierzeń rzeczowo-finansowych i organizacyjnych, zapewniające realizację zadań obronnych przez transport oraz drogownictwo i kolejnictwo.

§ 9. Potrzeby obronne, o których mowa w rozporządzeniu, uwzględnia się w budżecie państwa oraz w programie pozamilitarnych przygotowań obronnych, przez określenie środków na inwestycje obronne oraz ustalenie limitów wydatków obronnych.

§ 10. Minister Obrony Narodowej, we współdziałaniu z właściwymi ministrami, zapewnia w czasie pokoju gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do koordynacji przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa.

§ 11. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia rezerwację uzgodnionej z ministrem właściwym do spraw transportu ilości drewna na pniu na potrzeby osłony technicznej infrastruktury transportowej i potrzeby Sił Zbrojnych oraz zapewnia pomoc przy ścinie i wywozie tego surowca.

§ 12. Przygotowanie transportu morskiego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie statków, a także infrastruktury portowej do zapewnienia przyjęcia, rozładunku, załadunku oraz przeładunków i przewozów morskich;
- 2) organizację przewozów i przeładunków morskich;
- 3) zabezpieczenie nawigacyjno-hydrograficzne i ratownictwo morskie;
- 4) kontrolę żeglugi morskiej;
- 5) formowanie jednostek zmilitaryzowanych;
- 6) organizację remontu okrętów i statków;
- 7) organizację obrony cywilnej, ochronę obiektów i organizację kierowania gospodarką morską;

- 8) odtwarzanie infrastruktury portowej i innych obiektów gospodarki morskiej;
- 9) planowanie i organizację świadczenia usług transportowych.

§ 13. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 12, zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przez:
  - a) przygotowanie, rozwinięcie i zapewnienie funkcjonowania podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny punktów przeładunkowych w portach i przeładowniach polowych,
  - b) utrzymywanie w ramach rezerw państwowych mobilizacyjnych sprzętu specjalistycznego i urządzeń niezbędnych do zorganizowania transportu morskiego i redowego oraz oddziałów przeładunkowych w portach morskich,
  - c) typowanie i przygotowanie statków do wykonywania przewozów morskich,
  - d) organizowanie dezaktywacji, odkażania, dezynfekcji i deratyzacji statków, w uzgodnieniu z ministrami właściwymi do spraw środowiska i zdrowia,
  - e) organizowanie ochrony i odtwarzanie infrastruktury portowej oraz ochronę statków, urzędów i przedsiębiorców, realizujących zadania obronne,
  - f) utrzymanie morskiego potencjału przeładunkowo-transportowego, zapewniającego przewozy na potrzeby obronne,
  - g) organizowanie wojskowych przewozów morskich, w tym: operacyjnych, ewakuacyjnych, medycznych i zaopatrzeniowych,
  - h) przygotowanie zaplecza portowego do wojskowych przewozów morskich,
  - i) zapewnienie utrzymania łączności na potrzeby kierowania transportem i gospodarką morską we wszystkich stanach gotowości obronnej państwa,
  - j) planowanie i realizację inwestycji związanych z przewozami morskimi na rzecz Sił Zbrojnych i gospodarki, ochrony i odtwarzania infrastruktury transportu morskiego, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw gospodarki i Skarbu Państwa;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki przez:
  - a) adaptację wytypowanych statków na potrzeby wojskowych przewozów morskich,
  - b) określanie potrzeb gospodarki w zakresie transportu morskiego dla zapewnienia funkcjonowania państwa,
  - c) utrzymanie niezbędnego potencjału produkcyjnego na zabezpieczenie remontów okrętów i statków;

- 3) Minister Obrony Narodowej przez:
- ustalanie sposobu gromadzenia sprzętu techniczno-wojskowego zapewniającego przygotowanie statków i ich załóg do samoobrony i obrony przed bronią masowego rażenia,
  - określanie potrzeb Sił Zbrojnych w zakresie transportu morskiego i przeładunków oraz remontu jednostek pływających,
  - opiniowanie nowo budowanych statków pod względem obronnym,
  - opracowywanie wniosków dotyczących określania obszarów oraz akwenów, przez które może następować przemieszczanie Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych;
- 4) minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przez:
- organizację punktów przeładunkowych paliw płynnych,
  - utrzymywanie odpowiednich pojemności buforowych oraz zapasów sprzętu i urządzeń umożliwiających przeładunki paliw płynnych;
- 5) właściwi wojewodowie, organizując rejony przeładunkowe, wskazane przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.

§ 14. 1. Przygotowanie transportu morskiego do świadczenia usług przewozowych zapewniają:

- minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie:
  - przeładunków i przewozów morskich Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych, sprzętu wojskowego oraz środków materiałowych na potrzeby Sił Zbrojnych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
  - wykorzystania cywilnego transportu morskiego do ewakuacji ludności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych;
- minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie remontów okrętów i statków, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i Ministrem Obrony Narodowej;
- minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w zakresie przygotowania paliw płynnych do przeładunków i przewozów morskich, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i Ministrem Obrony Narodowej.

2. W procesie przygotowań obronnych transportu morskiego, w tym realizacji przedsięwzięć zapewniających bezpieczeństwo statków, uwzględnia się zasady kontroli żeglugi.

§ 15. 1. Przygotowanie transportu samochodowego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- przygotowanie do dostosowania i przekazania pojazdów samochodowych i maszyn na potrzeby Sił Zbrojnych;
- przygotowanie do formowania jednostek zmilitaryzowanych przewidzianych do realizacji zadań przewozowych w czasie wojny;
- przygotowanie transportu samochodowego na potrzeby jednostek zmilitaryzowanych i formacji obrony cywilnej podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny, zgodnie z ich etatami oraz normami i tabelami należności;
- przygotowanie do działania skoncentrowanego transportu samochodowego w przedsiębiorstwach przewozowych oraz jednostek organizacyjnych transportu samochodowego, w celu zapewnienia wykonania przewozów w czasie wojny;
- przygotowanie niezbędnej ilości stacjonarnych i polowych punktów dezaktywacji i odkażania środków transportu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 2;
- przygotowanie i przekazanie, jednostkom wykonującym przewozy, niezbędnych zajezdni i stacji obsługi i napraw pojazdów mechanicznych wraz z urządzeniami, maszynami i innym wyposażeniem, w trybie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”;
- przygotowanie miejskiej komunikacji samochodowej w celu ewakuacji ludności.

2. Ministrowie, wojewodowie i kierownicy jednostek organizacyjnych transportu samochodowego, wykonujący skoncentrowany transport samochodowy, realizują zadania określone w ust. 1 pkt 5, z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska.

§ 16. 1. Potrzeby jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji i jednostek stanowiących bazę specjalnie tworzonych jednostek organizacyjnych podlegających militaryzacji oraz formacji obrony cywilnej, w zakresie pojazdów samochodowych i maszyn, związane z rozwinięciem tych jednostek, zapewnia się przez wykorzystanie:

- pojazdów samochodowych i maszyn znajdujących się w jednostkach organizacyjnych będących bazami formowania tych jednostek;
- pojazdów samochodowych i maszyn przyjętych od kierowników innych jednostek organizacyjnych niż wymienione w pkt 1;
- przydzielonych na czas określony pojazdów samochodowych.

2. Pokrycie potrzeb, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 17. 1. Potrzeby w zakresie pojazdów samochodowych i maszyn państwowych jednostek organizacyjnych, wykonujących zadania obronne, jak również po-

trzeby w tym zakresie związane z ewakuacją ludności i dóbr materialnych oraz potrzeby związane z podwyższeniem gotowości obronnej państwa i w czasie wojny, zapewnia się przez wykorzystanie:

- 1) pojazdów samochodowych i maszyn pozostających w dyspozycji posiadaczy do czasu ich pobrania na potrzeby Sił Zbrojnych i innych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania obronne;
- 2) przydzielonych okresowo lub jednorazowo pojazdów samochodowych.

2. Pokrycie potrzeb, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 18. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje działania w zakresie przygotowania transportu kolejowego na potrzeby obronne państwa.

2. Przygotowanie transportu kolejowego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) ustalenie potrzeb przewozowych oraz wymagań techniczno-obronnych w tym zakresie;
- 2) przygotowanie niezbędnej ilości i rodzajów taboru kolejowego specjalnie utrzymywanego dla zapewnienia przewozów na rzecz Sił Zbrojnych, podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 3) zapewnienie niezbędnej ilości cystern kolejowych;
- 4) współpracę i wzajemne świadczenia przedsiębiorców podczas realizacji przewozów i osłony technicznej oraz wykorzystania posiadanych środków trakcyjnych do organizowania trakcji zastępczej na zelektryfikowanych liniach kolejowych znaczenia obronnego;
- 5) wykonanie przedsięwzięć organizacyjnych zapewniających sprawne przejęcie z państw sąsiednich taboru kolejowego;
- 6) organizacyjne przygotowanie do użycia eksploatowanego taboru kolejowego w poszczególnych stacjach gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 7) gromadzenie oraz utrzymywanie wyposażenia i urządzeń przeznaczonych do przystosowania wagonów krytych towarowych do przewozu ludzi w transportach wojskowych i ewakuacyjnych;
- 8) wprowadzanie ograniczeń przewozowych oraz określanie priorytetu przewozów poszczególnych rodzajów ładunków;
- 9) wprowadzanie uproszczonego zamawiania przez przewoźników rozkładu jazdy dla przesyłek priorytetowych.

3. Realizację zadań zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw transportu — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4—9;

- 2) minister właściwy do spraw Skarbu Państwa oraz wojewodowie, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu — w zakresie zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Realizacja zadań określonych w ust. 3 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. Nr 122, poz. 1320 oraz z 2002 r. Nr 188, poz. 1571), zwanej dalej „ustawą o organizowaniu zadań”, oraz w trybie przepisów ustawy.

§ 19. Przygotowanie transportu lotniczego na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie Siłom Zbrojnym niezbędnej ilości statków powietrznych;
- 2) przygotowanie statków powietrznych do wykonywania zadań w czasie wojny na rzecz Sił Zbrojnych oraz organów administracji publicznej, a także potrzeb w zakresie obrony cywilnej;
- 3) przygotowanie i utrzymanie ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej lotnisk oraz innych urządzeń i zaplecza technicznego, przewidzianych do wykorzystania w czasie wojny na potrzeby Sił Zbrojnych i innych celów, związanych z działaniem lotnictwa cywilnego w czasie wojny;
- 4) przygotowania organizacyjne do ograniczenia lub zawieszenia, podczas podwyższania gotowości obronnej państwa, ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych oraz podporządkowania przestrzeni powietrznej wymogom operacyjnym lotnictwa wojskowego;
- 5) koncentrację i przekazanie statków powietrznych oraz lotnisk, a także urządzeń i zaplecza technicznego lotnictwa wraz z personelem obsługującym, znajdujących się w posiadaniu jednostek organizacyjnych lotnictwa, nieprzewidywanych do militaryzacji i użycia przez Siły Zbrojne.

§ 20. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 19, zapewniają:

- 1) minister właściwy do spraw transportu przez:
  - a) przygotowanie do dostosowania i przekazania na potrzeby Sił Zbrojnych statków powietrznych wraz z przedmiotami indywidualnego wyposażenia oraz zapasem eksploatacyjnych części zamiennych,
  - b) określanie zakresu przygotowania statków powietrznych do wykonywania zadań w czasie wojny na rzecz organów administracji publicznej, a także potrzeb w zakresie obrony cywilnej,
  - c) ustalanie zakresu prowadzenia prac przygotowawczych i opracowywanie planów koncentracji transportu lotniczego,
  - d) przygotowanie określonych jednostek transportu lotniczego przewidzianych do militaryzacji;

2) Minister Obrony Narodowej przez:

- a) ustalanie obszarów infrastruktury państwa w zakresie transportu lotniczego do wykorzystania na potrzeby obronne, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, transportu i gospodarki,
- b) planowanie potrzeb w zakresie odtwarzania infrastruktury lotniskowej,
- c) opracowywanie wniosków w sprawie określenia obszaru operacyjnej odpowiedzialności państwa;

3) minister właściwy do spraw gospodarki, przez planowanie potrzeb gospodarki instytucji i urzędów w zakresie wykorzystania cywilnego transportu lotniczego, infrastruktury lotniskowej i lotniczych urzędów naziemnych, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych i transportu;

4) minister właściwy do spraw zdrowia, przez planowanie wykorzystania lotnictwa sanitarnego, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw transportu.

§ 21. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje przygotowanie żeglugi śródlądowej na potrzeby obronne państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej organizuje wykonywanie zadań na potrzeby obronne państwa w zakresie budowy, modernizacji i utrzymania śródlądowych dróg wodnych, utrzymania śródlądowych wód powierzchniowych wraz z infrastrukturą techniczną obejmującą budowle oraz urządzenia wodne.

3. Przygotowanie żeglugi śródlądowej i śródlądowych dróg na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie do sformowania określonych jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań przeprawowych, oraz gromadzenie środków do zorganizowania i uruchomienia przepraw promowych lub mostowych w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny;
- 2) przygotowanie niezbędnych budowli wodnych w rejonach planowanych przepraw promowych lub mostowych;
- 3) osłonę techniczną śródlądowych dróg wodnych;
- 4) przygotowanie niezbędnej ilości statków;
- 5) świadczenie usług przewozowych.

4. Ministrowie właściwi do spraw transportu, gospodarki wodnej i Skarbu Państwa przydzielają kierownikom i przedsiębiorcom zadania wymienione w ust. 3 oraz nakładają obowiązki na kierowników podporządkowanych i nadzorowanych przez nich jed-

nostek organizacyjnych i przedsiębiorców, dla których są organami założycielskimi.

5. Organem właściwym do nakładania zadań obronnych, o których mowa w ust. 3, w stosunku do jednostek organizacyjnych i przedsiębiorców niebędących we właściwości organów, o których mowa w ust. 4, są wojewodowie.

6. Określenie zadań, o których mowa w ust. 3, przez organy wymienione w ust. 4 i 5, następuje w trybie przepisów ustawy, a także ustawy o organizowaniu zadań.

§ 22. Warunki do realizacji zadań, o których mowa w § 21 ust. 3, zapewniają:

1) minister właściwy do spraw transportu przez:

- a) wykonanie dojazdów drogowych do przeładowni polowych, osi przepraw, portów, przystani i umocnionych nabrzeży, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej,
- b) uwzględnianie w nowo budowanych statkach rozwiązań technicznych umożliwiających ich wykorzystanie na potrzeby obronne państwa;

2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przez:

- a) przygotowanie niezbędnych budowli wodnych w rejonach przewidywanych przepraw promowych i mostowych, utrzymanie szlaków żeglownych na śródlądowych drogach wodnych w gotowości eksploatacyjnej, na odcinkach i w miejscach ustalonych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- b) przygotowanie sił i gromadzenie niezbędnych środków technicznych oraz organizowanie osłony technicznej śródlądowych dróg wodnych, na odcinkach ustalonych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- c) przygotowanie osłony hydrometeorologicznej na potrzeby obronne;

3) Minister Obrony Narodowej przez planowanie i organizację przewozów na potrzeby Sił Zbrojnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu;

4) właściwi wojewodowie przez:

- a) przygotowanie nabrzeży przeładunkowych w miejscach ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej,
- b) organizację i uruchomienie przepraw promowych dla Sił Zbrojnych i wojsk sojuszniczych w ustalonych miejscach i czasie, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej,
- c) eksploatację i wykorzystanie przepraw, o których mowa w lit. b, na potrzeby gospodarki i ludności cywilnej.

§ 23. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje i nadzoruje zadania w zakresie przygotowania infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa i wdraża wymagania techniczno-obronne w tym zakresie.

2. Przygotowanie infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie określonych dróg publicznych do eksploatacji w czasie wojny;
- 2) sukcesywną budowę objazdów wytypowanych miast i węzłów drogowych, eliminowanie jedno-poziomowych skrzyżowań dróg publicznych z liniami kolejowymi o dużej częstotliwości ruchu, a także utrzymanie istniejących dojazdów i bezkolizyjnych skrzyżowań w gotowości eksploatacyjnej;
- 3) budowę dublujących mostów drogowych w rejonach ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 4) przygotowanie i utrzymanie dróg dojazdowych zapewniających funkcjonowanie:
  - a) przepraw przez przeszkody wodne,
  - b) rejonów przetadunkowych,
  - c) przetadowni polowych,
  - d) baz zaopatrywania Sił Zbrojnych;
- 5) budowę i utrzymanie drogowych przejść granicznych przewidywanych do wykorzystania przez Siły Zbrojne i wojska sojusznicze, zgodnie z umowami międzynarodowymi;
- 6) budowę i modernizację drogowych odcinków lotniskowych na trasach określonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- 7) planowanie wydatków na zadania związane z przygotowaniem sieci drogowej znaczenia obronnego, w tym zwłaszcza na:
  - a) modernizację nienormatywnych odcinków dróg i obiektów mostowych,
  - b) przygotowanie planistyczno-organizacyjne do budowy mostów, o których mowa w pkt 3,
  - c) przygotowanie i utrzymanie bezpośrednich dojazdów i dróg łącznikowych, zapewniających funkcjonowanie rejonów przetadunkowych i przepraw przez szerokie przeszkody wodne,
  - d) gromadzenie, utrzymywanie i ochronę rezerw państwowych mobilizacyjnych.

3. Realizację zadań zapewniają:

- 1) organy administracji publicznej właściwe w sprawach zarządzania drogami publicznymi znaczenia obronnego — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4, 6 oraz pkt 7 lit. a—c;
- 2) wojewodowie — w zakresie zadania, o którym mowa w ust. 2 pkt 5;
- 3) minister właściwy do spraw transportu — w zakresie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 7 lit. d.

4. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje realizację zadań przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

5. Minister właściwy do spraw transportu uwzględnia potrzeby w zakresie przygotowania dróg znaczenia obronnego w działalności statutowej podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych, realizujących zadania związane z przygotowaniem infrastruktury drogowej.

§ 24. 1. Minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie zapewniają przygotowanie do sformowania jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej infrastruktury drogowej w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 25. 1. Minister właściwy do spraw transportu koordynuje działania w zakresie przygotowania infrastruktury kolejowej na potrzeby obronne państwa oraz wdraża wymagania techniczno-obronne w tym zakresie.

2. Przygotowanie infrastruktury kolejowej na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie i utrzymywanie linii kolejowych, stacji oraz kolejowych przejść granicznych, rejonów przetadunkowych, a także punktów ładunkowych w portach morskich i lotniczych, zapewniających przewozy wojskowe;
- 2) określanie wykazu linii kolejowych o państwowym znaczeniu wyłącznie ze względów obronnych;
- 3) organizowanie osłony technicznej sieci kolejowej oraz gromadzenie materiałów i sprzętu, a także taboru kolejowego dla jej zapewnienia;
- 4) utrzymanie istniejących objazdów w stałej gotowości eksploatacyjnej;
- 5) przygotowanie niezbędnej ilości stacjonarnych i polowych punktów dezaktywacji i odkażania taboru kolejowego;
- 6) przygotowanie łączności kolejowej do działania w czasie wojny pomiędzy jednostkami sąsiednich rejonowych zarządów kolejowych;
- 7) utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej określonych kolejowych przejść granicznych zgodnie z umowami międzynarodowymi;
- 8) gromadzenie i utrzymywanie rezerw państwowych mobilizacyjnych oraz typowanie do pozyskania w czasie stałej gotowości obronnej państwa niezbędnej ilości materiałów i konstrukcji zapewniających odbudowę obiektów w ramach osłony technicznej sieci kolejowej;
- 9) przygotowanie do sformowania jednostek zmilitaryzowanych, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej infrastruktury kolejowej w czasie podwyższenia gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

§ 26. Minister właściwy do spraw transportu, stosownie do ustaleń Ministra Obrony Narodowej:

- 1) przygotowuje i zapewnia eksploatację określonych linii i stacji kolejowych oraz punktów ładunkowych i dojazdów drogowych w odniesieniu do tymczasowych rejonów przeładunkowych;
- 2) koordynuje odtwarzanie sieci i obiektów kolejowych zgodnie z planem osłony technicznej;
- 3) ustala kolejność odbudowy zniszczonych w czasie wojny obiektów sieci kolejowej, szczególnie ważnych dla Sił Zbrojnych.

§ 27. Realizację zadań określonych w § 25 ust. 2 zapewnia minister właściwy do spraw transportu w trybie przepisów ustawy oraz ustawy o organizowaniu zadań.

§ 28. 1. Minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie zapewniają przygotowanie jednostek przewidzianych do militaryzacji, przeznaczonych do realizacji zadań osłony technicznej sieci kolejowej w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów ustawy.

§ 29. Minister właściwy do spraw transportu, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ustala zakres wykorzystania w czasie wojny funkcjonariuszy Straży Ochrony Kolei do ochrony obiektów, mienia i porządku na obszarze kolejowym.

§ 30. 1. Przygotowanie ochrony transportu na potrzeby obronne państwa obejmuje w szczególności:

- 1) ochronę i obronę obiektów infrastruktury transportowej;
- 2) tworzenie pododdziałów ochronnych;
- 3) ochronę punktów załadunkowych, stacji oraz przewożonych towarów i osób przed oddziaływaniem przeciwnika oraz obronę przeciwdywersyjną i an-

tyterrorystyczną, a także obronę i ochronę przed środkami masowego rażenia;

- 4) ochronę i obronę obiektów i urzędzeń lotnictwa cywilnego, statków powietrznych realizujących zadania obronne oraz systemów przeznaczonych do zarządzania ruchem lotniczym;
- 5) ochronę portów morskich i rzecznych oraz punktów przeładunkowych, baz remontowych statków oraz obiektów i urzędzeń zapewniających kierowanie transportem morskim i żegluga śródlądową;
- 6) organizację współdziałania sił i środków ochrony i obrony, w tym jednostek Sił Zbrojnych, realizujących wspólnie zadania szczególnej ochrony obiektów;
- 7) odtwarzanie zasobów sił i środków, niezbędnych do realizacji zadań ochronnych.

2. Realizację zadań określonych w ust. 1 pkt 1 zapewniają ministrowie i wojewodowie, we właściwości których znajdują się te obiekty, z tym że zadania związane ze szczególną ochroną obiektów realizuje się w trybie przepisów odrębnych.

3. Zadania określone w ust. 1 pkt 2 realizują ministrowie i wojewodowie w trybie przepisów ustawy.

4. Zadania określone w ust. 1 pkt 3—5 realizuje Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw transportu oraz wojewodowie poprzez podległe, wyspecjalizowane formacje ochronne i obronne, w tym jednostki Sił Zbrojnych; współdziałanie wszystkich sił i środków będących we właściwości wymienionych organów zapewniają wojewodowie, starostowie, wójtowie i burmistrzowie (prezydenci) na terenie ich działania.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

295

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu i trybu zawarcia umowy, na podstawie której następuje uzyskanie członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym, sposobu i terminu składania oświadczenia o małżeńskich stosunkach majątkowych członka otwartego funduszu emerytalnego oraz zawiadamiania otwartego funduszu emerytalnego o każdorazowej zmianie w stosunku do treści takiego oświadczenia, obejmującej środki zgromadzone na rachunku członka

Na podstawie art. 85 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu fun-

duszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.